

ஓலை 83 | ஓலை 206 | ஆகஸ்ட் 2024

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

கவிதை வார இதழ்

தமிழ்ப்புணர்ச்சி...

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை [ம] சீவந் அநுக்கட்டளை

சூள்

**நிலையின் தீரியா தடங்கியான தோற்றம்
மலையினும் மாண்பு பெரிது**

பெருள்

**தன் நேரிமையான வழியை விட்டு விலகாது,
அடக்கத்துடன் வாழ்பவனைப் பற்றிய
பிறர் மனத் தோற்றம், மலையைக் காட்டிலும் மிக உயரமானது.**

அகர முதல இலக்கியப் பேரவையில் இணைய

9597887847

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

நிடுவனார்

செல்வமுத்துகுமரன்
குணசேகரசிவம்

ஆசிரியர்கள்

அ.வில்சன்
குமர.தர்மசீலன்

வடிவமைப்பு

ச.சூர்யா, அ.வில்சன்

அனுவலக முகவரி

97, குஞ்சிதபாதம் நகர்,
டவுன்ஸ்டேஷன் தென்புறம்,
மயிலாடுதுறை-609001.

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

பா வகை: வழிநடைச் சிந்து

மாத்திரை மதிப்பில் நெட்டெழுத்தே - என்றும்
மாண்பில் மிகுதியடி
மனத்தினில் கொள்வாயடி
சூத்திரம் சொல்லும் மாமாநீ - கொஞ்சம்
சொல்படி நடந்திடுநீ
சூரராய் திகழ்ந்திடுநீ

ஏட்டிக்குப் போட்டி பேசும் - பெண்ணே
எக்காளம் கூடாதடி
என்மொழி கேட்டிடடி
வாட்டி வதைக்கும் வலிகளைக் - கண்டால்
வளைவதும் பிழையேடி
வலிமையாய் நிமிர்ந்திடடி

வளைந்து போதல் பிழையா - மாமா
வாழ்க்கை அதுதானே
வழிசொல்லும் நாணலுமே
இளைத்தல் என்றும் அழகல்ல - அதை
இயல்பில் பொருத்திடுநீ
இருளை விலக்கிடுநீ

நெருப்பாய் சுடுமே நிமிர்ந்தே - நின்றால்
நெறிக்கும் இடர்களுமே
நிலையென்ன மாமாவே
நெருப்பே இங்கு இருளை - அகற்றும்
நெறியொடு நின்றிடுநீ
நிமிர்ந்திடு நெடிலெனநீ

கவிஞர் புண்ணிமா சங்கீர், கோயம்புத்தூர்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

பூக்கள்
எந்த நிறத்தில் மேலாடை
அணிந்து கொண்டாலும்;
கீழாடை அனைவருக்கும்
விருப்பமான பச்சை நிறத்தில்.

*

கடவுள் என்றால்
"அன்பு" என்று எழுதினேன்.
எல்லா மதத்து மனிதர்களும்
விரும்பி வாசிக்கிறார்கள்
என் கவிதையை.

*

வெள்ளி கொலுசே கொலுசே
உன் சிணுங்கலை நிறுத்து
என் மகளின் கொஞ்சல்
சிரிப்பைக் கேட்க விழைகிறது
மனம்.

கவிஞர் பாரதியாள்பன் நாகராஜன், குடியாத்தம்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

அதிகாரம் : 67

செயல்முடிக்கும் மனவலியே
செம்மையான வினைத்திட்பமாம்.
பிறவலியெல்லாம் பொதுவான
சிறுவலிமை என்பதாமே.

இடைஞ்சலுக்குமுன் விலகலும்
வந்தபின் தளராமையுமான.
இவ்விரண்டு வழிகளே
வினைத்திட்டத்தின் நுட்பமாமே.

செயல்முடிவில் வினைவெளிப்படலே
ஆண்மையின் தகுதியாம்.
இடைவெளியில் வெளிப்படி
அஃது தீராதுன்பக்கலமே.

பெருந்தேரின் அச்சில்நின்று
தாங்கும் ஆணிபோன்றோரை.
உருவங்கண்டு அசட்டுத்தனமாய்
நினைந்து இகழ்தலாகாதாமே.

இதையிப்படி முடிக்கலாமென்பது
எவர்க்கும் எளிதே.
சொல்லியபடி முடித்தலென்பது
சொல்வோர்க்கும் அரிதாமே.

ஆய்ந்து துணிந்தசெயலை
சோர்வும் காலத்தாழ்வுமின்றி.
முயன்று விரைந்துமுடித்தல்
மனவலியோரின் நுட்பமே.

செயல்திற மனவலிகொண்டு
உயர்ந்தோனின் வினைத்திட்பம்.
பாராளும் வேந்தன்வரைசேர்ந்து
பலரால் போற்றப்படும்.

செயல்முடிவு இன்பமாகுமாயின்
இடைவருந் துன்பங்கண்டு.
மனநொடிவு கொள்ளாது
மனத்துடியுடன் முடித்தல்நலமே.

செயலெண்ணுவோர் எண்ணியவாறே
செயலாற்றும் வலியோரானால்.
சிந்தித்தபடி செயலாற்றி
சிறப்புடன் வெற்றிகாண்பரே.

எவ்வகை வலியுடையோராயினும்
செயல்வகைத் திட்பமிலாதோரை.
இவ்வையகம் சிறந்தோராய்
மதியாது இழித்துரைக்கும்.

கவிஞர் ஆன்றளி ஜமுனா, நாகர்கோவிலீ

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

இருபத்தி ஐந்து

24. ஆபுத்திரன் நாடு அடைந்த காதை (பாகம் ஒன்று)

சித்தராபதி

ஆசையைத்தூண்டி விட்டு உதயகுமரன் கொலைக்கு காரணம் பாசத்தின் வஞ்சனையால் அவன் மனதில் காதலை தூண்டினாள் யோசனை கூறினாள், "மணிமேகலை அழகு உடல் உனக்குத்தான்" மோசமான விஞ்சயனால் வெட்டுண்டு காலமானான், வருந்தினாள்

பொன்மாலையை வாங்கிய கோவலன் கொலையுண்டுமரணம் தன் தொழில் மறந்த மாதவி கோவலன் நினைவில் தவசியானாள் வன்மம் அறியா மணிமேகலை பாத்திரம் ஏந்தி பசி நீக்கினாள் இன்முக நாடகக் கணிகையர் தம் குலம் எண்ணி வருந்தினர்

சோலையில் அரசன் நெடுமுடிக்கிள்ளி தனியே தங்கியிருந்தான் சேலையில் அழகு பெண் ஒருத்தி மின்னலென தோன்றினாள் மாலை மார்பில் ஆடும் அவளைக்கண்டு மன்னன் மயங்கினான் தலைவன் காதலோடு நெருங்க அவன் கைகளில் அடங்கினாள்

யார் அவள் எங்கிருந்து வந்தாள் அவனுக்கு ஏதும் தெரியாது தார்மிகன் அவன் பேசா மடந்தையிடம் இன்பம் துய்த்தான் காரிகை அவள் ஒரு திங்கள் அவனோடு கலந்து வாழ்ந்தாள் யார் கண் பட்டதோ அவனிடம் சொல்லாமல் போய் விட்டாள் (தார்மிகன் : அறச்சிந்தனையாளன்)

"இந்த இளங்கொடி எங்கே மறைந்துவிட்டாள் ?" பித்தனானான் வந்த இடமெல்லாம் அவளைத் தேடித்தேடி அலைந்தான் அரசன் அந்தநேரம் சாரணன் ஒருவன் அவன் முன் தோன்றினான் "வந்தனம், என் உயிர் காதலியைக் காண்டரா?" வினவினான்.

சாரணன், "யான் கண்டதில்லை ஆனால் அறிவேன் அவளை" வாரணம் கொன்ற மன்னன் வளைவணன் மனைவி வாசமயிலை பூரண வாழ்க்கையில் அவர்களுக்குப் பிறந்தவள் பீலிவளை காரணம் சொல்லாமல் கணியன் சொன்ன சோதிடக் குறிப்பு. (பூரண : நிறைவான) (கணியன் : சோதிடன்)

சூரிய குல மன்னன் ஒருவன் இவனோடு கூடி மகிழ்வான் காரிகை காதலில் கருவுற்று அவனைவிட்டு விலகிவிடுவாள் வாரிசாக பிறந்த மகன் தாத்தா பாட்டியிடம் வந்து சேர்வான் தாரிணியில் உன் கடமை செய் அவள் பொருட்டு இனி வருந்தாதே (தாத்தா : வளைவணன், பாட்டி : வாசமயிலை)

மேலும் கேட்பாயாக , "...இந்திர விழா உடனே நடத்த வேண்டும் நாலும் நல்லது நடக்க, நாடும் மக்களும் நன்மைபெற்று வாழ நீல ஆடை கடல் கோபதிதில் நாட்டுக்குள் வராமல் தடுக்க பாலும் தேனும் பெருகி வாழ கொண்டாடுங்கள் இந்திர விழா"

தொடரும்...

கவிஞர் ந.திருக்கோழு

அகர முதல லீலக்கியப் பேரவை

காந்தியின் தொலைநோக்கு
காட்டுவது காந்தியம்.

தனிப்பட்ட மனிதனின்
தன்னிச்சை வாழ்வு

வாய்மை ஒழுக்கத்தில்
வன்முறை அற்றது.

அன்றாட வாழ்வின்
அன்பான ஒழுகலாறு.

அறநெறி ஒழுக்கம்
அரணாய்க் காக்கும்.

மக்களிடம் வேறுபாடு
மனங்களைச் சார்ந்தது.

அதனை அகற்றிட
அடக்குமுறை கூடாது.

மதுவிலக்கு சிற்றின்ப
நாட்டத்தைக் குறைக்கும்.

உண்ணா நோன்பால்
உளமே கட்டுப்படும்.

வலிகளைத் தாங்கும்
வலிமையை நல்கும்.

மனதை அமைதியாக்க
வழிபாடு உதவுமே.

எளிய வாழ்க்கையே
ஏற்றத்தைத் தருமே.

தன்னிறைவு பெற்றிட
தளராது உழைத்திடு.

எம்மதமும் சம்மதமே
என்றே முழங்கிடுக.

ஆயுதம் ஏந்தாது
அறவழி ஒழுகுக.

அன்பின் பாதையில்
அடக்கமாய் நடந்திடுக.

காந்திய வழியே
களிப்பூட்டும் பாதையாம்.

கவிஞர் எச். கலைவாணி, சேலம் ஐ. அண்ணா

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

ஓடி விடு இங்கிருந்து
சூழ்ந்து வரும் காரிருள்
உன் வாழ்வில் சூழ்வதற்குள்
இங்கிருந்து ஓடி விடு

மறைந்த கதிரவன் உன்
மானம் காக்க வரப் போவதில்லை
கலியுகத்தில் கிருஷ்ணன்
தோன்ற போவதில்லை

தலைநகரம் என்றாலும்
தனி ஈழம் என்றாலும்
பந்தயப் பொருளாகப் போவது
நீ மட்டுமே

நீ பணயமானாலும் உன்
கதறல்களும், கண்ணீரும் மக்களுக்கு
காலத்தில் மறந்து போகும்
ஒரு பக்க பத்திரிக்கைச் செய்தி

நம்பிக்கைக் கொள் இங்கு
யாரும் இராமனல்ல

உன் குடும்ப பாரத்தை தோளில்
சுமக்கும் சிங்கப்பெண் நீ
அவலம் என்னவென்றால்
சிங்கம் என்றாலும் நீ
ஒரு பெண் அல்லவா

பாஞ்சால தேசத்து மன்னன் மகளாயினும்
பெண்ணாக இந்த பொன்னாட்டில்
பிறத்தல் குற்றம் - நிற்காதே
இங்கிருந்து ஓடி விடு

கவிஞர் குட்டிமார் தேவி ஸ்ரீ, விருதுநகர்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

தீரா வறுமை தோரா வேந்து
தவறிய மழை தணிந்த தடாகம்
தவிக்கும் புல்லினம் விடியல் தேடி
புலம் பெயர்ந்த மக்கள்.

நெருக்கடி சூழல் நிறம் மாற்றி
இறுக்கம் தந்து அகம் நெகிழ்ந்து
நாள்களை நீட்டிக்கும் நட்பு.

முரண் கலைந்து அரவணைக்கும்
மனதோடு பேசும் மாசில்லா உறவு
நனைந்த பொழுதை இனிமையாக்கி
நினைவின் நிழலில் வாழும் உறவு.

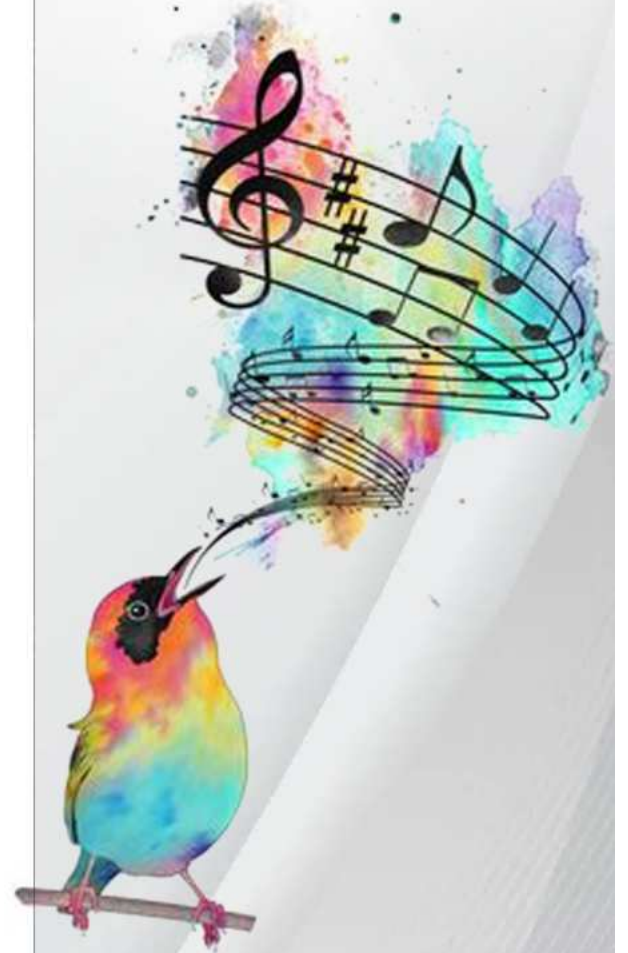
கவிஞர் எச். திழிலீநாயன், திழிலீ நாகு

அகர முதல லைக்கியப் பேரவை

பச்சைமரம் வெட்டிவந்து
பழனம்சுற்றி நட்டேன்!
பருவப்பயிரை வேலிக்கட்டை
பாதுகாக்க நெகிழ்ந்தேன்!
இச்சையுடன் கையுயர்த்தி
எடுப்பாக நின்றேன்!
இருந்தபச்சை உயிர்ப்பிச்சை
ஊட்டுமென மகிழ்ந்தேன்!
பச்சைக்கட்டை பசையற்று
பட்டகட்டை ஆச்சே!
பாதையோரம் வேலிசாய
பயிருறங்கிப் போச்சே!
உச்சியிலே இடிவிழுந்த
உறக்கநிலை ஆனேன்!
உணவுதர ஆருமின்றிப்
பட்டகட்டையாய்ப் போனேன்!
***

பட்டமனம் துளிர்விடவே
பாத்துளிரை மீண்டுமிட்டேன்!
பசையிழந்த சுருதிப்பெட்டி
பாவிசைக்கக் கண்டேன்!
நட்டமரம் பட்டதனால்
நட்டம்தான் எனக்கு!
நாடிவந்த மரங்கொத்தி
நாட்டியதே நவபுதுணம்!
பட்டப்பகலில் பாத்திருக்கக்
'படக்குப் படக்குச்' சத்தம்!
பட்டமரம் பாட்டிசைக்க
பட்டாசு யுத்தம்!
கெட்டமரம் இதுவென்பேனோ
கெழித்ததனால் பயிரை!
கானமிசைக்க காலானதால்
இதில்விடுவேனே உயிரை!

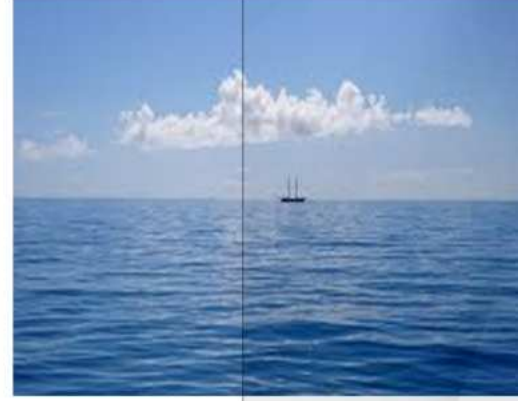

கவிஞர் விவேகவெளி தழிலுந்திரன், வல்லபதியார் (இலங்கை)

அகர முதல லீலக்கியப் பேரவை

நீளமாகப் போய்க்கொண்டிருந்தது
நீல வானின் தொடுவானம்.
நீண்டு கொண்டு போகும் பாதையில்
நீர்ப்பாதையில் தொட்டுவிட்ட தொடுவானம்.

தேடிப்பார்த்த பாதைகள் பிரிந்து பிரிவுகளாய்
தேர்வு செய்யும் முடிவுக்குள் சிந்தையில்
தேர்ந்த வழியினைத் தெரிந்தெடுத்து சிறகு
தேய்ந்த முன்னேற்றத்தில் ஓடி ஓடி.

நீல வானின் அடி வானம்- இதோ தொடுவானம்
நீரோடையின் சலசலப்பில் சிலுசிலுப்பாய்- இங்கே
நீர்க்கோடாய் வெண்மேகக் கூட்டமாய் சிதறியோட
நீந்தி வரும் நீர்த்திவலைகளில் மூழ்கி எழ முயல.

தொட்டு விட்ட தொடுவானம் கானல் நீராய்
தொடத்தொட நீண்டு விரிந்து கொண்டே போக.
தொலைவானம் தொடாமல் விட்டு விட்டு எங்கே
தொலைந்து போனதோ கைகளை விட்டகன்று.

விடிந்து விட்ட விடியலின் கன்னம் சிவந்த
விடியலின் தொடுவானம் கைகளில் வந்தது போல்
விரிந்து விரைந்து நெஞ்சம் தொட்டது பிரமை
விரைவாய் சென்று தொட்டதென்னவோ தொடுவானமே தான்.

கவிஞர் இராஜகை நிலவன், முல்பாய்

அகர முதல லீலக்கியப் பேரவை

வார்த்தைகள் தேவையில்லை
மௌனம் பேசியதே
தடாகத்துத் தாமரையே
தாங்கிடுவேன் உன்னையே
மணக்கும் மல்லிகையே
நுகந்திடுவேன் நித்தமுமே

செவ்விதழ் அதரங்களில்
முத்திரை பதிப்பேனே
மேனியெங்கும் சிலிர்த்திட
மெல்ல அணைப்பேனே
புன்னகைப் புரிந்திட
புத்துணர்வு பெறுவேனே

விந்தைகள் செய்தவளே
விழியம்பில் வீழ்ந்தேனே
கயல்விழியே கார்குழலாளே
என்னுள் நுழைந்தவளே
எண்ணத்தில் நிறைந்தே
வண்ணத்தில் கலந்தவளே

வாழ்வின் வரமான
வசந்தமானத் தென்றலே
நினைவெல்லாம் நீயே
கனவினில் கனிவானவளே
நிழலாய்த் தொடர்வேன்
உன்னைப் பிரிந்திடேன்

இன்பத்தின் நாயகியே
நாணத்தால் கவர்ந்தாயே
இதமான வருடலில்
இனிமை தந்தாயே
தோளில் சாய்ந்தவளே
துணையாய் வந்தாயே

உந்தன் பார்வை
ஒன்றே போதுமே

கவிஞர் எ. வெங்கட் லட்சுமி கார்ந்தன், விருதுநகர்

அகர முதல லீலக்கியப் பேரவை

மரங்களை தின்று காடுகளை
சீரழித்து விலங்குகளின் வீதிகளில்

கட்டிட கழிவுகளை கலந்து
இயற்கையின் முகத்தில்

காயங்களை உருவாக்கிய மனிதன்
இயற்கையின் எதிரியாய்

இங்கே இயற்கை அறம் தொலைத்து
செயற்கையின் வானவில் தோரணங்களாய்

தினந்தோறும் உணவு தேடி விலங்குகளின்
பாதயாத்திரை ஊருக்குள்

காடுகள் காலியானதால் வனவிலங்குகள்
சமூகத்தில் நாடோடிகளாய்

இருப்பிடம் தொலைத்த மிருகங்கள்
சமையலறையில் விருந்தினராய்

எல்லைகள் மறந்த விலங்குகள் இன்று
இங்கே பிச்சை பாத்திரங்களாய்

மனிதனின் பேராசையால் இயற்கை அன்னை
காடுகளில் காய்ந்து போன சருகுகளாய்

கவிஞர் ஸா. பிழைச் சீழைவீ, கோத்திகிரி

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

காணாத உன்விழிகள்
கண்டேன் நானடா
தோன்றாத தெல்லாம்
தோன்றுது பாரடா
உள்ளம் சிலிர்த்து
உவகை அடையுதடா
வெள்ளமென அன்பு
விழையுது பாரடா
உதிக்கின்ற செங்கதிராய்
என்னுள்ளே நீயடா
என்தேடல் நீயடா
வந்திடு என்னோடு

துள்ளிடும் விழியாலே
துவளச் செய்தாயடி
அள்ளித் தந்தேன்
இதயந் தானடி
உன்னுள் கலந்தேன்
ஏகாந்தமாய் நானடி
அன்பிலே கட்டுண்டேன்
ஆனந்த மானதடி
உன்கரம் பிடிப்பதே
எந்தன் வாழ்க்கையடி
என்தேடல் நீயடி
ஏற்றிடுவேன் உன்னையடி

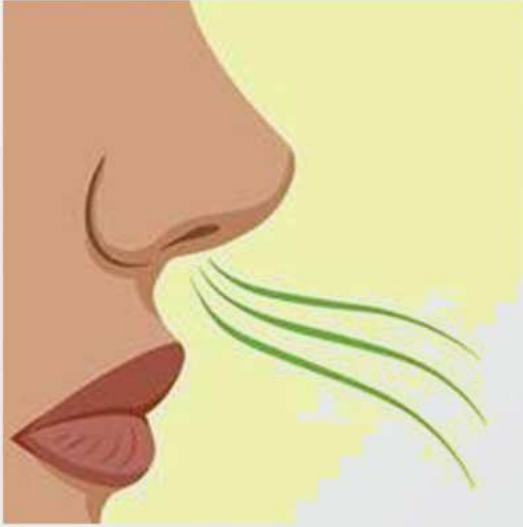

கவிஞர் எச். இலட்சுமணகிருமணி, ஈரோடு

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

காற்றுக்கு
என்ன துரோகம் செய்தோம்?
குழம்பு வாசத்தை
நினைவூட்டி போகிறது.
சேற்றில் வாழும் சிறு புழுவிற்கு
சோற்றுப்பருக்கை கிடைப்பதே
பேரதிசயம்

கவிஞர் தூவுதி ரீகை, இலங்கை

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

காதல் மோதல் சாதல்
காலத்தால் அழிவதில்லை காதல்
தன்நிலை மறக்கடிக்குமே காதல்
அன்பில் ஓர் பரிணாமமே காதல்
மோகத்தில் விளைவது மோதல்
தன்நிலை மறப்பதே மோதல்
இல்ல(உள்ள)த்தின் பரிணாமமே மோதல்
சாலை விதி மீறலே சாதல்
தன்னம்பிக்கை இழந்தாலே சாதல்
பல் போனால் சொல் சாதல்

கவிஞர் மு. கவிபாலன் (எ) மு. சீசாமசுந்தரம், சிதம்பரம்

அகர முதல லைக்கியப் பேரவை

பொறுமையில் பூமா தேவி போன்றவள்
கோபத்தில் சீறிடும் சிங்கமாய் பாய்பவள்
அன்பில் உயிர் மூச்சாய் இருப்பவள்
எழுதுவதில் ஏணியாய் ஏற்றம் காண்பவள்
இன்பத்தில் அள்ளி அள்ளி கொடுப்பவள்
துன்பத்தை துரத்தி காட்டிட முயல்பவள்
சிரிப்பில் மத்தாப்பாய் வேடிக்கை பார்ப்பவள்
அழகில் நிலாவை போல வடிவமுடையவள்
கொடுப்பத்தில் அவளுக்கு நிகர் அவளே
சண்டை இடுடுவதில் பொங்கி எழுவாள்
அமைதியில் இருக்கும் இடம் அறியாள்
செய்யும் வேலையில் கவனம் செலுத்துவாள்
பொய் என்பதே அவளுக்கு இல்லை
உண்மைக்கு என்றும் துணைப் போவாள்
நல்லவளுக்கு நல்லவள் நல்லதே செய்வாள்
புறம் பேசுவது சொன்னாலும் வராது
நீதிக்கு தலை குனிந்து நிற்பவள்
முதலுதவி செய்வதற்கு குரல் கொடுப்பாள்
உதவும் உள்ளம் இவளுக்கு உண்டு
முதியவர்களை அன்பு செலுத்தி ஆதரிப்பார்
உதவிகளை எல்லாம் கேட்டே செய்வாள்
ஏமாற்றம் வந்தால் தாங்க மாட்டாள்
துவண்டுப் போனாலும் எழுந்து நிற்பாள்
ஓய்வு என்பது இவள் அறியாது
கொடுக்கும் வேலையை கண்ணாக மதிப்பாள்
களங்கம் வராமல் பார்த்துக் கொள்வாள்
குழந்தைகள் என்றால் அளவில்லா மகிழ்ச்சி
காதல் செய்வதில் கற்று தேர்ந்தவள்
என்னை பற்றி சொல்ல ஒரு
நாள் போதாது ஓராயிரம் நாட்கள்
ஆகி விடலாம் சிந்திப்பீர்
நான் யார் தெரியுமா? தெரியாதே.

கவிஞர் ம. எச். அ. பாலசாரி பேசும், நாகர்கோவில்

அகர முதல லைக்கியப் பேரவை

எனக்கும் திமிருண்டு
அதொன்றும் எப்போதும் வெளிப்படுவதில்லை

என்னை சீண்டி மூண்டி விட்டு விடும்போது தான்
சீறி எழுகிறது

புள்ளி மானாய் அழகு போல
அமைதி பதுமையாய் நானிருப்பேன்
புலியென ஆவேசம் கொண்டு
வேங்கையாய் சீறிடுவேன்

பாசமென்றதும் நேசமென்றதுமே
அசைக்கா சொத்தென நான் தொடர

வேசமாய் ஓர் நேசம்
வேசமாய் ஓர் பாசம் காட்டினால்
எட்டி விட்டு விலகிடுவேன்

எவ்வளவு தான் மன்னிப்பை யாசித்தாலும்
கெஞ்சித்தாலும் கொஞ்சல் மொழி பேசுதான் முடிவதில்லை

கூத்தொன்றொன்றாடி குதூகலிப்பில்
கண்டுக்காதவர்கள் அடைக்கலம்
அவ்வளாக பிடிப்பல்ல கொட்டும் தேளெற
என் திமிரும் கொத்த காத்திருக்கிறதே.

கம்பீரமென எண்ண திமிரே வந்ததுதிக்குதே
திடமென வெளுத்து கட்ட காட்ட தயாராகு.

கவிஞர் சஹீனாஸ் பேகம், புகீதளம் (இலங்கை)

அகர முதல லைக்கியப் பேரவை

கதிரவன் உதிக்குமுன்
கண்விழித்து எழுந்திடுவாள்

கணவர் குழந்தை கடமைகள்
தனதென சுமந்திடுவாள்.

அடுக்களையில் இயந்திரமாய்
அத்தனையும் செய்திடுவாள்.

வாசல் பெருக்கி உடன்
கோலமும் போட்டிடுவாள்.

வீட்டுக்கு வருவோர் போவோரை
வயிராற உபசரிப்பாள்.

எல்லோரும் உண்டபின்னே
எஞ்சியதை தானும் உண்டிடுவாள்

ஒழுக்கம் பேணி குழந்தைகளை
அழகாய் வளர்த்திடுவாள்

குடும்பம் வாழ்ந்திடவே தன்
குலப்பெருமை காத்திடுவாள்.

வீட்டிலே இருந்தாலும் உழைப்பின்றி
ஓய்வுண்டோ அவளுக்கு

ஓயாமல் சேவைகள் செய்திடத்தான்
உலகில் பிறந்தாளோ

அவளும் பெண் தானே ஆடவரே
நீரும் உணர்வீரோ

கவிஞர் செண்பகச் சீராலையாள் ஆய்ஹீ, கம்பனை

அகர முதல லைக்கியப் பேரவை

வலிகளை உதாசினப்படுத்தி
அதிலிருந்து நான்
என்ன கற்றுக் கொண்டேன்!!
சிந்தித்தேன்
செயல்பட ஆரம்பித்தேன்
வாழ்க்கை வளர்ச்சி பாதையில்
வளர்ச்சியை நோக்கி
இழுத்து வரும்.
வளர்ச்சியின் உச்சகட்டம்
மகிழ்ச்சி.
நிறைவான நிம்மதி!
மன மகிழ்ச்சியின் சந்தோஷம்
சந்தோஷத்தில் சமாதானம்!
அதுவே வெற்றி!
நன்றி இறைவா!

கவிஞர் எஃ. சீதவிநாயகசேகர், சென்னை

அகர முதல லைக்கியப் பேரவை

மனிதனாய் பிறந்ததனால் நற்குணம் வளர்ந்ததடா
மனிதனாய் வாழ்ந்துவிடு சற்குணம் கிட்டுமடா

அடக்குமுறை எதற்கு அன்பின் வழி இருக்கு
ஒடுக்குமுறை எதற்கு எல்லோருக்கும் உரிமை இருக்கு

நேர்மையாய் நடந்தால் கிடைக்காது இழுக்கு
கபடக்காரன் மனம்நிறைய இருப்பதுவோ அழுக்கு

இருப்பவன் பதுக்கியதால் இரவலுக்கு வரிசை
இருப்பவன் கொடுத்தால் இல்லாதாரே இல்லை

முகத்தேடு முகம்பார்க்க முகத்திரு விழிகள்
முதுகையே காட்டியதால் நடப்பதுவோ பலிகள்

ஆறடி நிலமும் ஆறடி உடலும் ஆயுள்வரை அச்சம்
அதையெண்ணி நடந்துகொண்டால் இருக்கும் உன் எச்சம்

வாய்வை பேசவே நா வைத்தான் இறைவன்
வாய்நிறையவே பொய் வைத்தான் மனிதன்

பண்புகளை பார்க்கவே பதவிகளை கொடுத்தான்
பறப்பவனை பார்த்து பாதியில் கதை முடித்தான்

பதறாமல் வாழ்ந்திடு சிதறாமல் சேர்ந்திடும்
ஆட்டம் போடாமல் இருந்திடு அனைத்தும் நிலைத்திடும்

ஆடியவன் வீட்டில் கூட்டத்திற்குப் பஞ்சம்
பொறுத்தவன் அருகில் காலனும் வர அஞ்சும்

கவிஞர் கோ. தனுசன், மட்டக்களப்பு, இலங்கை

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

பாட்டியின் கைவண்ணம்
பார்ப்போரை ஈர்க்கிறது
தள்ளாத வயதிலும்
தடையின்றித் தொடர்கிறது
வேளாண்மை செழித்து
வியாபாரம் குறைந்திட
விந்தையாய் அடுக்கியே
வியப்பில் ஆழ்த்துகிறார்
விண்ணை முட்டும்
விலையேற்ற உலகில்
விலை போகாத
விளைச்சலே அதிகம்
வயிற்றுப் பசியை
வளர விடாமல்
துரத்தி விரட்டும்
பரவச முயற்சி
பச்சை மிளகாயில்
நீளும் ரயில்வண்டி
வாழ்க்கைச் செலவுக்கான
ஊமைப் போராட்டம்

கவிஞர் மாணியா ஹமீட் அஸ்ஹர், இலங்கை

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

பத்து மாதம் தாய்மடி கடந்தேன்
பருவ காலம் விழித்திட எழுந்தேன்
என் இதயத் தேடல் அறிந்தேன்
தேடல் முடிவில் உன்னைக் கண்டேன்
காதலால் கரம் பிடித்து மகிழ்ந்தேன்
நான் முழுவதுமாய் உனக்கே உயிரானேன்

கவிஞர் அகிலா ஜவுபர், ஸ்தூதாளை புத்தளம், இலங்கை

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

என்னை எங்கெல்லாம் தேடினாயோ?
 எவ்வளவு நாளிருந்து வந்தாயோ?
 எப்போது கண்டுகொண்டாயோ?
 எந்தனிடம் காதல் சொல்லத்துணிந்தாயோ?
 துணிந்த சொல்லாலே மனதிலும் பதிந்தாயோ
 பதிந்த நீயும் வாழ்வினிலே நுழைந்தாயோ
 நுழைந்த உனை என் மனதில் ஏந்தினேனே
 ஏந்தியெனை ஏகாந்தமாய் திளைக்க வைத்தாயோ
 உன்மத்த உரிமையெலாம் உவமையால் உணர்ந்தேனோ?

கவிஞர் நீலாசுபாஷி, சூக்சீர்

அகர முதல லைக்கியப் பேரவை

காக்கையே இன்றென்ன விசேடம் நீயென்னில்லம்
காலையிலேயே வந்து காகாவென கரைகின்றனையே?
காலையில் என்னில்லம் வந்தால் காபி
குடிக்கலாம் என்று வந்து கரைந்தனையோ?
கடித்து தின்றிட சுட்டவடை கிடைக்குமென்று
கரைந்து எம்மை அழைத்து கேட்கின்றனையோ?
காலைப் பிடித்து கட்டிய சனீஸ்வரன்
ஏழரை முடிந்ததென்று எழும்பப் போகிறாரினி
ஏழைநீ அஞ்சிட வேண்டாமென்று கரைந்தனையோ?

விருந்துவரும் என்றரைக்க கரைந்தனை என்றால்
விழுந்துவிழுந்து சிரித்திடுவேன் உன்நிலை கண்டு;
விருந்தாய் வந்திட சிலரெனக்கு இருந்தாலும்
விருந்தினர் வந்திட வாய்ப்பில்லா நாளில்
விரும்பிநீ வந்தென்னில்லம் கரைகின்றனை என்பதால்
விருந்தாய் உன்னை விருப்பமுடன் ஏற்கின்றேனே!

அதுசரி, நீஎன் இல்லம் வந்து
ஆண்டொன்று ஆகாவிட்டாலும் மாதங்கள் ஓடின;
இத்தனை காலம் நீயிங்கு வராது
இருந்தது ஏனென்று காரணம் உரைப்பாயோ?

கோழிக்கறி ஆட்டுக்கறி மீனெல்லாம் என்னில்லம்
கரைந்து கேட்டாலும் கதறி கேட்டாலும்
கிடைக்காது ஒருநாளும் என்று நன்கறிந்து
எண்ணில்லம் வந்து கரைய வில்லையோ?

காக்கையே காக்கையே நீயெனக்கு நல்லசெய்தி
கொணராவிட்டால் நட்டமொன்றும் எனக்கு இல்லை;
கரையும் உந்தன் குரலைக் கேட்கும்
கவிஞன் எனக்கோ மகாகவி பாரதியின்
"காக்கைச் சிறகினிலே நந்தலாலா" நினைவுக்கு
வந்திடு மதனால் காக்கையே நீவந்து
எந்தன் இல்லந்தன்னில் என்றென்றும் கரையவேண்டும்!

கவிஞர் தீர்த்தயிழை திருமலைக்குமாரன் அருணாச்சலம், கோவிலிப்பட்டி

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

உதிர்ந்த பூக்கள்
செம்மல் ஆகும் !
பறிக்கப்படும் பூக்கள்
மாலையாகும் !

பறிக்கப்படும் கனிகளே
உணவாகும் !
கழிக்கப்படும் கிளைகளே
விறகாகும் !

வெட்டப்படும் மரங்களே
கதவாகும் !

தேவை எனில்
முறித்துக் கொள்ளவும்
பறித்துக் கொள்ளவும்
தயக்கமில்லை!

அவ்வாறே வளர்ந்த மனிதனிடத்தில்
அறத்தை எதிர்பார்ப்பது பயனில்லை!

ஆழ்ந்து நோக்கினால்
பூவாக காயாக
கனியாக மரமாக
நாம் தாம் இருக்கிறோம்!

பறித்துக் கொள்ள
உறவுகள் தயங்குவதில்லை!

வீழும் பொழுதில் கூட
பதறி துடிப்பதில்லை!

கலங்கிய மனம்
தெளிவாகும் வரை.
வாழ்க்கையும்
காத்திருப்பதில்லை!

கவிஞர் சி முத்தீரசன், அரியலூர்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

அகிலத்தில் அவனன்றி
 அனைத்தும் மாயை!
 அறிந்தாலும் மனம்
 பிரபஞ்சத்தின் துகளாய்
 சுற்றித் திரிகின்றதே!
 நான் என்னும் அகந்தை
 அகத்தை அழிக்கிறதே!
 ஆன்மாவின் கூக்குரல்
 எட்டவில்லை உன் செவியில்!
 அண்டத்தை அளக்கும்
 ஆண்டவனை மறுக்கிறதே!
 உன் மனம் என்னும் மாயை
 எதிரில் தெரியும் பிம்பம்
 நிஜமெனக் கொண்டதே!
 கருந்துளையில் ஈர்க்கப்படும்
 பிண்டமாய் அழிந்து போகாதே!
 மண்ணுக்குள் போகும் வரை
 மாயவலையில் சிக்கி
 உன்னை உணர மறக்காதே!
 ஆழியிலே அறிதுயிலும்
 மாலே மணிவண்ணா என
 மாயோனை மனதால் நினைத்திட
 மாயை விலகுமே
 வாழ்வது மலருமே!

கவிஞர் லதா சப்ரமணியன், சென்னை 119

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

என் இலக்கு ஒன்றும்
அவ்வளவு எளிதானது அல்ல.
நீங்கள் சொன்னவுடன்
தூக்கி எறிந்து விட்டு சென்றிட.

அந்த இலக்கின் பசியை உங்களால்
எதை கொடுத்தும் சரிசெய்திட முடியாது.

உங்களுக்கு வேடிக்கையாக இருக்கலாம்
வீண் செயலாக இருக்கலாம்
இந்த சொல்லே,
வீண் சொல்லாகக் கூட இருக்கலாம்.

நீங்கள் எத்தனை முறை கதறினாலும்
உங்கள் கதறலுக்கு எந்தன் செவிகள் செவி சாய்க்காது.
நீங்கள் வசதி வாய்ப்பை மட்டுமேதானே பார்க்கிறீர்கள்.
நானோ என் தலைமுறையை மாற்றிட பார்க்கின்றேன்

கல்வி என்ற பேராயுத்ததால்

உங்களின் இரைச்சலுக்கு மத்தியிலும்
ஒரு நாள் எந்தன் எழுச்சியோ
உங்கள் இரைச்சல்களை எல்லாம்
இரையாக்கிக் கொள்ளும்.

கவிஞர் கு. ஸ்ரீமஷீகுமார் & ஸ்ரீமஷீயோகி, மதுரை

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

சில நினைவுகள்
பல வருட சேகரிப்புகள்

பொறுக்கி எடுத்து
பொக்கிஷமாக்கி
போ என்று விரட்ட முடியா
பொன்னான தருணங்கள்
பல கொண்ட
நினைவுகள் வரம்

எத்தனை ஆண்டுகள்
எண்ணற்றுக் கழிந்தாலும்
எத்தனை உறவுகள்
கூடவே இருந்தாலும்
என்றுமே மாறாத கொடுப்பினை
சில நினைவுகளுக்கு
என்றென்றும் உண்டு

ஆதலால் தான்
அலைகள் போல் ஆர்ப்பரிக்கும்
நினைவுகளைப் பெறவும்
ஒரு கொடுப்பினை வேண்டும்
என்றைக்குமே இதயமே!

கவிஞர் ஷப்நா இல்முத்தீன், அட்டாளைச்சீசைனை (இலங்கை)

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

குடும்பம் என்பதே குருவிக்கூடு
அது இன்பம் கலந்த *உயிர்கூடு*
முறையாய் வாழ்ந்தால்
என்றும் இனிமை நிறைந்த *தேன்கூடு*

குடும்பம் அன்பில்ஒரு ஊற்று
மகிழ்ச்சியில்ஒரு இருப்பிடம்.
பாசத்தில் கட்டுண்ட பக்குவத்தின் *காப்பிடம்*

இமை போல நம்மைக் காத்து இவன் போல யார் என்று
ஊர் போற்ற வாழ்வையே கட்டமைக்கும்
பயிற்சிபட்டறையே குடும்பம்.

குடும்பம் ஒரு கோவில்தான்
பெற்றோர் அதில் தெய்வம்தான்
குடும்பம் ஒரு குருவிக் கூடு பிரிப்பது எளிது
இணைப்பது கடினம் என்பதை மனதில் கொண்டால்
வாழ்வே ஒரு சங்கீதமே

பக்தி பண்பாடு கலாச்சாரம் வாழ்வியல்
உண்மை நேர்மை உறவை போற்றும் பாங்கு
பெரியோரிடத்தில் மரியாதை இனிமை கலந்த பேச்சு

தீயதை நாடாத திடமான குறிக்கோள்
அப்பா அம்மாவிடம் *சினேகம்* கலந்த
ஒளி மறைவு இல்லாத நட்பியலோடு வாழும்
மனமிருந்தால் குடும்பம் என்றும் கோவிலே!

கவிஞர் ஜெப்பி @ பன்னீர்செல்வம், சேத்தியாத்தோட்டி

அகர முதல லைக்கியப் பேரவை

சிற்றூரில் நடை பயணம்
சிறு வீதியில் ஊர்வலம்.
சிறுபிள்ளையென விளையாட்டு
சிவந்திருக்கும் பாதங்கள்.

சில்லென்ற காற்றில்
சிறு மழைத்துளி அழகில்
சிரிப்பொலிகள் சேர்ந்து
சில்லறையென சிதறும்.

சிறு தெய்வத்தின் எல்லையில்
சிங்காரமாய் வீற்றிருப்பாள்
சிவ சக்தியின் சொருபம்.

சிவப்பு மிளகாய் தீயிலிட்டு
சிரம் தாழ்த்தியே வணங்கும்.
சிறு நெடியும் வாராது
சிரசிலும் அதும் தட்டாது.

சினம் தணிக்கும் முகத்தழகி
சிறப்பான தரிசனம் கண்டு
சிறு நிமிடங்கள் தனை மறக்கும்.

சின்னஞ்சிறு வயதில்
சிட்டு போல சிறகடித்த நினைவுகள்.
சிறறெரும்பின் அணி போல
சிறு நொடிகள் நகர்ந்திடும்.

சிறு இதயத்தில் இதமாய் வருடிச் சென்று
சிதறாமல் இனித்திடும்.

கவிஞர் குணசீந்திரி சிவா, காஞ்சிபுரம்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

தீரா காதலுக்கு
விலையில்லா மருந்தில்லா மருந்து
திரைமறைவு முத்தம்

முன்னோ பின்னோ
உறவுக்கு போலி போடுகிறது
சந்தேக புத்தி

இருமனம் இணைந்திட
கூடுதலாக ஒரு முடிச்சு
போடுகிறது திருமணம்

கவிஞர் ஆதன் ஆனா, அருப்புக்கோட்டை

அகர முதல லைக்கியப் பேரவை

தடங்கலினால் தேர்ந்தெடுத்தால்
அப்பாதையோ குழப்பப் பாதை

தடைக்கற்களை அகற்றி முன்னேறிச் சென்றால்
அதுவே வெற்றிப் பாதை

வழிநடத்தி நேர்வழியில் சென்றால்
அதுவே முன்னேற்றப் பாதை

மற்றவர்களை நல்வழிப்படுத்தி செயல்படுத்தினாலே
ஒழுக்கப் பாதை

கனவுகளைத் தேடாமல் உண்மையை தேடிச் சென்றால்
அதுவே நல்வழிப் பாதை

தோழமையான மனதுடன் நட்பு பாராட்டி
அழைத்துச் செல்வதே நட்புப் பாதை

உண்மையான பக்தியுடன் யாத்திரை சென்றாலே
அது பக்திப் பாதை

முன்னோர்கள் நமக்குக் காட்டிய பாதையோ
அறவழிப் பாதை

எப்பாதையாயினும் நாம் நல்வழியில் தொடர்ந்து பயணித்து
நற்செயல்கள் புரிந்தால்
அனைவருக்கும் நல்ல பாதைகள் கிடைக்கும்
என்பதில் ஐயமில்லை!

கவிஞர் இரா. கோமதி, பொள்ளாச்சி

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

மெதுவான அழகிய
காலைப்பொழுதில் தொடங்கி
பிடித்தமான உணவை உண்டு
உழைத்த உடலுக்கு ஓய்வை தந்து
நேசிக்கும் மனதுடன்
உறவாட நேரம் கொடுத்து
அந்தி சாயும் மாலைப்பொழுதில்
சிறிய நடைப்பயிற்சியுடன்
மனதிற்கு பிடித்த பாடலை
இரசிக்கும் நிமிடத்தில்
இனிய இரவுடன் கடந்து செல்கின்றன.
இந்த விடுமுறை நாட்கள்.

கவிஞர் மு. கீணீஷ், சீசலம்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

ஓயாமல் பேசிடும்
 ஒடிக்கொண்டே
 மெளனத்திலும் விடாது
 துரத்தும்
 யாருமறியாது எத்துனை
 காட்சிகள் அகத்துள்
 கேள்வியும் விடையும்
 வரிசைப் போர்வையில்
 உருள்கையில்
 தனிமைக்கு வேளை
 அகத்திற்கேது
 ஓயாத வேளையில்
 உறக்கத்திலும் கனாவின்
 கதகளி
 தேடலில் தொடங்கி
 தினந்தோறும் வாழ்க்கையின்
 நகர்விற்கு
 அடித்தளமே அகமாகையில்
 தனிமையென்பது
 பொய்யின் சுவடுகள்.

கவிஞர் சந்திரிபாஸ்கரன், திருப்பூண்டி, நாசுப்பட்டினம்

அகர முதல லைக்கியப் பேரவை

இலைகளில் உருளும்
ஒற்றை மழைத்துளி
விடியலின் கதகதப்பில்
ஈரம் உலர்த்தும் பனித்துளி

கடந்த பின்பும் பறிக்கப்படாத
பூவின் புன்னகை
எல்லையற்று நீளும்
வானச் சிறகுகள்

வீடில்லா மரபூமி
சுதந்திர பறவைகள்
சத்தமான சமுத்திரத்தின்
ஆழ்கடல் அமைதி

நுரையீரல் நனைக்கும்
கடற்கரை காற்று
உயரமான மரங்களின்
நிழல் அமரும் காடு

இரவின் நிசப்தத்தில்
விடைபெறும் நிலவு
இருளின் அரைகுறையில்
ஒரு அதிகாலை

பனியின் உளிகள்
விழிகள் செதுக்க
அழகிய காட்சிகள்
அணிவகுகின்றன

ஆம்

கடவுளின் சாலையில்
ஒரு நடை பயிற்சி

கவிஞர் அண்ணலட்சுமி சீரவணர், ஈரோடு

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

நீ

உணர்கொம்பு

நீ

உயிர் இசை

நீ

மயிற்பீலி

நீ

மலரம்பு

நீ

ஒளித்தூரிகை

நீ

உளவுத்துறை

நீ

சங்கேதக் குறிப்பு

நீ

சாத்வீகத் துடுப்பு

நீ

மறைபோர்வை

நீ

மிகையருள்

நீ

என் மெளனத்திற்கு!

கவிஞர் மரு ஜல்லா முஸம்மில், ஸ்ரீராவூர் (இலங்கை)

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

பகுதி எண் 44

ஆண்டாள் பகுதி எண் 14

நாச்சியார் திருமொழிமூன்றாம் திருமொழி பாடல் எண் 1 முதல் 5 வரை

நாச்சியார்தம் திருமொழிகள் பதிநான்கில் மூன்றாவது முன்பாதி ஈண்டு காண்போம்! குளிர்பனியில் நீராட்டம் ஆய்ப்பெண்டிர் கண்டிடவும் ஆடைகளைத் தாங்களைந்து கரைவைத்து நதிதன்னில் குடைந்தாட குறும்புமிகு கண்ணனவன்எடுத்திட்டே மரத்தின்மேல் அமர்ந்தானே! உடுத்திடற்கு இலாநிலையில்விரிவானோ சூழ்திசையோ குளந்தானோ கொண்டதுவோகண்ணன்தான் கொள்களவோ என்றயர்ந்து பல்லாற்றான் வேண்டியேயவர் பெற்றனரே! இடைச்சியர்கள் கண்ணனொடு கூடிமகிழ் வெய்தினரே! ஆற்றாமை அரற்றியேயவர் சரணடைந்து யாசித்து பெற்றவகை முதற்பாசுரம் நேர்விளக்கும்! பாசுரமாம் இரண்டினிலே உடுப்பெலாமும் கொண்டதனால் மாத்துயரம் உற்றவர்கள் தந்தருள கெஞ்சினரே! விந்தைபல லீலைகள் புரிந்தனையே! பாக்யமிலாத பான்மையினால் உன்கூடல் இசைவில்லோம்! உடுப்பளித்து மாணங்கார்! மூன்றாவது பாசுரத்தே கொடு... வேண்டுவன எலாமீந்து கட்புலனுக் கெட்டாதே அகன்றிடுவோம்! உடுப்பளித்து போகவிடு என்பாரே! நான்காவது பாசுரத்தே வேண்டிநின்ற மாதரார்க்கு அச்சுறுத்தல் தொடர்ந்தானே! அருளிலையோ? காருண்யம் அற்றதுவோ? கண்ணீரால் அலமறுதல் காண்கிலையோ? மரமீதில் பதுக்கியுள உடுப்பெல்லாம் தந்திடு நீ! குரங்குகளின் தலைவன் நீஎன்றுணர்த்தும் செயலிதுவோ? ஆழ்வார்குடி தோன்றியதால் எம்பெருமான் திருவுள்ளம் அவளறிவாள் என்பதனை ஐந்தாவது பாசுரந்தான் உணர்த்திடுதே! முதலைவாய் யானைதன் துயர்தணித்த எம்பிரானே! எம்துயரைக் களையாயே! மீன்பிடுங்கும் மேனிகொள்ளும் துன்பழிய வந்திடுக! சரணுனக்கே!

கவிஞர் கணகீகாயன் (இ. சீ. இராசன்)

அகர முதல லீலக்கியப் பேரவை

எது சுதந்திரம்? எனக் கேட்டால்
விருப்பம் போல் இருப்பது என்கிறான்
விரும்பியதையெல்லாம் செயல்படுத்துவது என்கிறான்!
மனிதா! அடுத்தவரின் அனுமதியின்றி
செயல்படுவது அல்ல சுதந்திரம்
தன் விருப்பம் எதுவும் அடுத்தவரை
அழிக்காமல் இருப்பதே சுதந்திரம்

எதையும் செய்யலாம் என்பதல்ல சுதந்திரம்
ஒரு தவறும் அறியாதவர்க்கு
நீதி பெற்று கொடுப்பது சுதந்திரம்
ஆணுக்கு பெண் சமம் என்பதல்ல சுதந்திரம்
ஆணும் பெண்ணும் சமம் என்பதே சுதந்திரம்
எனக்கும் கல்வி கிடைத்திடாதா என ஏங்கும்
குழந்தை இல்லா நாட்டில் இருப்பது சுதந்திரம் தானே

அண்ணன் கல்லூரிக்கு தயாராகையில்
தங்கை சமையலுக்கு தயாராகாவிடில்
அவ்வீட்டில் இருப்பதும் சுதந்திரம் தானே
சமத்துவத்தை சொல்லித்தரும் வகுப்பறையே
இன்று சாதி பார்ப்பது சரியா?
பல ஆண்டுகள் கடந்தும் இன்றும்
பெண்கள் வீட்டில் அடைப்பட்டு கிடப்பது சரியா?

78-ஆம் ஆண்டு சுதந்திரம் கண்டும்
பெண்களின் அவலங்கள் எதுவும் குறையவில்லையே
பள்ளி மாணவனின் கையால் நிகழும்
கொலைகளோ அடங்கவில்லையே!
சாதியால் சிந்திய குருதியை
சுத்தம் செய்ய பிறந்திடுமா சுதந்திரம்.
இல்லை இல்லை மீண்டும் மீண்டும்
மறைந்து விடுமா சுதந்திரம்.
பார்ப்போம், எதிர்பார்ப்போம்
மனிதத்தைப் போற்றும் சுதந்திரத்தை காண்போம்!

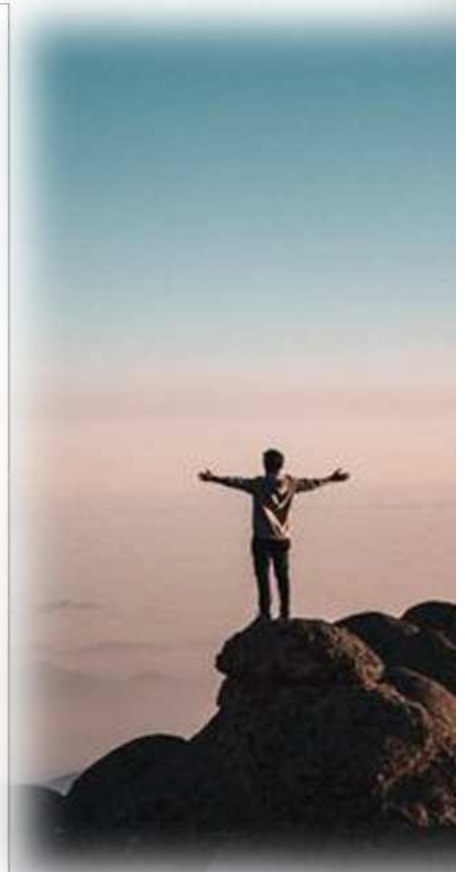
கவிஞர் சூ. மானீஷா

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

சுமைகளை சுமந்தேன்
 அனைத்திற்கும் பயந்தேன்
 படி ஏறிட மறுத்தேன்
 பாதையில் நடைபோட்டிட அஞ்சினேன்
 எதிர்த்து பேசிட பயந்தேன்
 துணிந்து நடந்திட பயந்தேன்
 மக்கள் கூட்டத்திலே நடைபோட்டிட பயந்தேன்
 வாழ்விலே ஒவ்வொரு நொடியும்
 எவ்வாறு கழியுமோ என்றே
 சின்ன சின்ன துயரங்களையும்
 கடந்து செல்வது எவ்வாறென்றே
 தெரியாது அறியாது புரியாது
 அழுது புலம்பிய நாட்களே அதிகம்
 இது இல்லாவிட்டால் இந்த வழியே
 சென்றிட வேண்டும் என தெரியாது
 கற்களும் முற்களும்
 நிறைந்தது தான் வாழ்க்கை
 அவைகளை தூர எறிந்து
 செல்லும் பாதையை சீர் செய்து
 நேரான வழியில் சென்றிடவே
 கற்றுக்கொண்டேன்.
 கற்றுக் கொள்கிறேன்
 ஆயிரம் தடைகள் வாழ்விலே நிச்சயம்
 அந்த தடைகளை தடையங்கலாக மாற்றிவிடு
 இது இல்லாது போனால்
 இன்னொன்று கிடைக்கும்
 நம்பிக்கையே வாழ்க்கை
 இழக்காதே நம்பிக்கையை
 கலங்காதே நீ ஒருபோதும்
 துன்பத்தை தூர எறி
 உள்ளத்தை நன்மையின் பால் அழைத்துச்செல்
 வெற்றி நிச்சயம்.

கவிஞர் எச். டி. எச். பஹ்ரூர், கொழும்பு

அகர முதல லீலக்கியப் பேரவை

நாடகம்

காட்சி-3

(ஆலய வளாகம். வயதான மாமி, சுந்தரியும் மல்லிகாவும் சந்தித்துக் கொள்கிறார்கள்.)

சுந்தரி: எப்படி இருக்கிற மல்லிகா?

மல்லிகா: ஏதோ இருக்கிறேன் மாமி, எப்படியோ போகிறது வாழ்க்கை.

சுந்தரி: ஏண்டி சலித்துக் கொள்கிறாய்? உனக்கு என்ன குறைச்சல், அரசாங்க வேலை செய்கிற புருசன். கண்ணுக்கு அழகான பிள்ளைகள், அப்புறம் ஏன் வருத்தப்படுகிறாய்.

மல்லிகா: அரசாங்க வேலை பார்த்து என்ன பிரயோசனம். பணம் சம்பாதிக்க தெரியாத மனிதராக இருக்கிறாரே, இன்னும் அந்தச் சாண் வீட்டிலே ஒட்டுக் குடித்தனம் தானே நடத்த வேண்டியிருக்கு. பாருங்க தேவிகா வீட்டுக்காரர் எவ்வளவு பணம் சம்பாதிக்கிறார்... ஊரிலே உலகத்திலே ஒவ்வொருத்தரும் எப்படியெல்லாமோ பணம் சம்பாதித்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்க வீட்டுக்காரர் நேர்மை, நியாயம், வாய்மை என்று சவடால் பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்.

சுந்தரி: மல்லிகா சும்மா சலித்துக் கொண்டிருக்காதே, போதுமென்ற மனமே பொன் செய்யும் மருந்து என்று சொல்வார்கள். உனக்குக் கிடைத்த வாழ்க்கையை வைத்துக் கொண்டு மகிழ்ச்சியாக இருக்கப்பார். உன் வாழ்க்கைப் பாதை இப்படி இருக்க வேண்டும் என்று ஆண்டவன் தீர்மானித்திருக்கலாம். அதையும் மீறிக் கொண்டு

மல்லிகா: போங்க மாமி. நீங்களும் எனக்குத் தான் புத்திச் சொல்கிறீர்கள். என்னுடைய கணவர் நீங்கள் சொன்னா கேட்பார் என்று உங்களிடம் வந்து பேசினால், இப்படி சொல்கிறீர்களே....

சுந்தரி: யாரையும் அளவிற்கதிகமாய் தொந்தரவு செய்யாமல் புத்திமதி சொல்ல வேண்டும். ராஜன் நேர்மையாக நடக்க வேண்டும் என்று நினைக்கிறார் அதன் பலன் இப்போது உனக்கு புரியாது.

மல்லிகா: உங்களிடம் சொல்லிப் புண்ணியமில்லை. நான் என் அம்மா வீட்டிற்குப் போய் விட்டால் என் கணவர் தானாக வழிக்கு வருவார்.

சுந்தரி: நல்ல குடும்பத்து பெண்மணி நீ அப்படி செய்யலாமா?

மல்லிகா: உங்களுக்கு அதெல்லாம் புரியாது மாமி. நான் வர்றேன்.

தொடரும்...

திரு இராஜகை நிலவனி, முல்லை

அகர முதல லைக்கியப் பேரவை

மற்றவை நேரல்

நூல் அனுபவம்

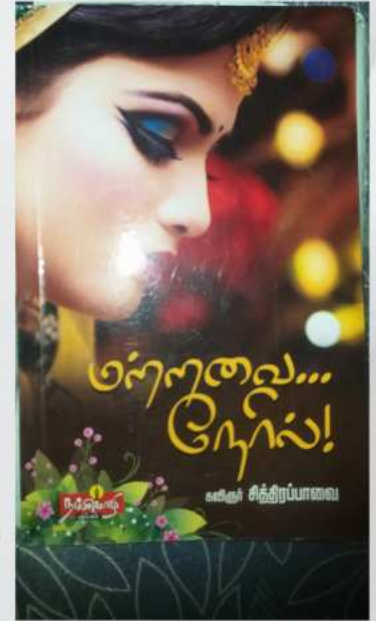

கவிஞர் சித்திரப்பாவை ; கவிதைத் தொகுப்பு
வெளியீடு நம்மொழி பதிப்பகம் சென்னை
முதல் பதிப்பு செப்டம்பர் 2016; பக்கம் 64 ; விலை ரூ 60

அகர முதல இலக்கியப் பேரவையின் 200 வது வார மின் இதழில் எனது படைப்பு இடம் பெற்றதைப் பாராட்டி எனக்கு வழங்கப்பட்ட பரிசு நூல் இது.

மா குப்புசாமி என்ற இயற்பெயர் உடைய கவிஞர் சித்திரப்பாவை அலைகள் என்ற கவிதைத் தொகுப்பைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டிருக்கும் இரண்டாவது நூல் 'மற்றவை நேரில்'.

கவிதைக்கான இலக்கணம் காலம் தோறும் மாறிக்கொண்டே வருகின்றது. சங்க காலத்தில் இருந்து இன்றுவரை வாசிப்போரின் இதயத்தில் உடனடியான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் அமைப்பில் உள்ளது கவிதைகளே. இன்று நான்கு வரி ஐந்து வரிகளுக்குள்ளும் கவிதைகளை தான் சொல்ல வந்த கருத்துக்களை பதிவிட்டு விடும் அவசர யுகத்தில் அழகிய கலை நயத்துடனும் தான் காணும் காட்சிகளை, பார்வைகளை பொதுநலத்துடனும் இணைத்து பல இடங்களில் புதுமையைப் புகுத்தி எழுதியிருக்கும் மற்றவை நேரில் கவிதைத் தொகுப்பு எது மாதிரியும் இல்லாமல் புது மாதிரியாக சிந்தனைகளை நமக்குள் படர விடுகிறது.

நாட்டுப்புற வார்த்தைகளில் நளினத்தைச் சேர்த்து கரடுமுரடான கழனிகளில் மழை சேரும்போதான மணத்துடன் கருத்துச் செறிவில் கவனத்தை ஈர்க்கிறது கவிதைகள்.

நெடுங்கவிதைகளை இன்றைய சூழலில் நான்காவது வரியைத் தாண்டவைப்பதே கவிஞருக்கு சவாலாக உள்ள நிலையில் கருத்துகளில் வளமையும் சொற்களில் வசீகரமும் கட்டமைப்பில் நவீனமும் கொண்டு நீள்கவிதைகளில் நம்மை

திரு இளையவணீ சிவா, நூலாசிரியர்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

மற்றவை நோல்

நூல் அனுபவம்

நிலைநிறுத்தி மற்றவை நேரிலும் பகிர அழைக்கிறார்.

பார்வையின் பார்வைகள் என்ற தலைப்பிலான கவிதையில் சாதாரணமான பேருந்து பயணத்தில் ஒரு பெண்ணைப் பார்க்கும் கவிதை தோரணை சிறப்பானதொரு கவிதை ரசனையை நமக்குள் ஏற்படுத்தி இறுதியில் நம்மை ஏமாற்றியும் விடுகிறது.

"அவளுக்கான பேருந்து வர
சில நிமிடங்களாவது
தாமதிக்க வை என
கருனைக்கும் கடவுளுக்கும் சம்பந்தமில்லாதது தெரிந்தும்
மனு செய்தேன் மனதுக்குள் வேளாண்மைக்காரனின்
வேண்டுகல் போலத்தான்
பொய்த்துப் போய்
சடுதியில் புறப்பட்டு வந்தது
அவளுக்கான பேருந்து"

கொஞ்சம் வெப்பம் கூடிப்போச்சு கவிதை மிக அருமை. இன்றைய சூழலில் மனிதனின் பேராசை இயற்கையை எப்படி எல்லாம் சிதைத்திருக்கிறது என்பதை நாட்டுப்புற பாணியில் எழுதப்பட்டுள்ளது. மனிதனின் ஆதிக்க வெறி உலகத்தை நெருக்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில் அய்யனார்களுக்கு அருள் வந்து மனிதர்களுக்கு புத்தி புகட்டினால் மட்டுமே உலகத்தின் மீதான மனிதர்களின் கரிசனம் திரும்பக்கூடும் என எடுத்துரைக்கிறது.

'அய்யனார் தோப்பழிய
அண்டார்டிகா அழுகிறதே
ஒத்தவீரன் காடழிய
ஒடைத்தண்ணி குரைகிறதே
பவளப்பாறை நிறம் மாற
பளிங்கு மீன்கள் குறைஞ்சிடுச்சே
பனிப்பாறை வெடிப்புக்கும்
பருவம் பிறழ்ந்த சூழலுக்கும்
பாழும் வெப்பம் காரணமாம்
கலையரசி அருவிகளில்
கால்நையை தண்ணீர் இல்லை
புவியரசி நிலத்து மேல
போர்க்கொடியாய் புது மனைகள்''

திரு இளையவணீ சிவா, நூர்சிங்காபுரம்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

மற்றவை நோல்

நூல் அனுபவம்

எனது ஆருயிர் காதலனுக்கு" மின்னஞ்சல் வழியே தனது காதலை வெளிப்படுத்தும் காதலியின் வார்த்தைகள் இன்றைய காலகட்டத்தில் வரும் இனக்கவர்ச்சியினால் பெண் மீதான மோகத்தில் ஆண்கள் பெண்களை எப்படி ஏமாற்றுகிறார்கள் என்பதையும் உண்மையான காதல் என்பது உடலைத் தாண்டி மனதை ஈர்க்கும் மந்திரம் என்பதையும் அருமையாக எடுத்துக் கூறுகிறது .

"உள்ளம் பிறழ்ந்து

உடம்பை முன்னிறுத்தப்படுவதாக

சமகால காதலர்கள் மீது

சமூகம் நம்பிக்கை கொள்ளாததால் தொட்டுத் தோளுரசி

அங்கங்களை அறிமுகப்படுத்திக் கொள்ளாத

உயர் தமிழர் காதல்

உடம்பு தொடாதந்த

உயர்க் காதல்

உறவுகள் செய்வோம்."

என்னைப் போல் ஒரு பேனாக்காரன் கவிதை நகைச்சுவையை மிளிர எழுதப்பட்டிருந்தாலும் வாசிக்கும் மனைவிகள் கணவனுக்கு வழங்கும் பட்டம் என்னவென்று எழுதியவருக்கு தெளிவாக தெரியும்.

இயற்கையின் மீதான நேசம் பறவைகளின் மீதான பாசம் சுற்றுச்சூழல் மீதான தனது சிந்தனை ஓட்டங்கள் என பொது நலத்தின் பக்கம் நிற்கும் கவிஞரின் எழுத்துக்களுக்கு இக்கவிதை நூலில் நிறைய இடங்கள் வழிவகை செய்திருக்கின்றன. அந்த வகையில் பறவைகளுடன் பேட்டி மிக அருமையானதொரு இயற்கைச் சித்திரத்தை வரைந்து செல்கிறது.

ஆறறிவு படைத்த மனிதன் உலகத்தின் எல்லா இடங்களிலும் தனது பெயரை நிலைநாட்ட வேண்டும் என்ற கொள்கையுடன் ஈடுபடும் செயல்களில் இன்று எத்தனையோ பருவநிலை மாற்றங்களும் வெப்பமயமாதலும் தொடர்ந்து கொண்டே அவனுக்கு அழிவை திருப்பித் தருகின்றன ஆனாலும் தான் செய்த தவறுகளை மீண்டும் மீண்டும் செய்து கொண்டே ஆணவத்தின் உச்சத்தில் ஆடிக் கொண்டிருக்கும் மனிதனுக்கு பறவைகள் வழியாக அருமையானதொரு பாடம் கற்றுத் தருகிறார் ஆசிரியர்.

திரு இளையவணீ சிவா, நூர்சிங்காபுரம்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

மற்றவை நேரல்

நூல் அனுபவம்

எங்களின் காதல் நிலைகள் மேன்மையானதும் மென்மையானதும் இயற்கையோடு இணைந்ததும் ஆகும். பொன் குரலோசையே எங்களின் காதல் பொது மொழி. சிற்றலை வரிசைகளில் சங்கேதங்கள். சிற்சில அசைவுகளில் சமிக்ஞைகள் சின்ன சின்ன ஓசைகள் சொற்பதங்கள் இவையெல்லாம் உங்களால் முழுமையாக மொழிபெயர்த்துக் கொள்ள முடியாதவையாகும். எங்களின் காதல் சினேகங்களில் கைக்கிளை காமம் இல்லவே இல்லை .

இன்றைய காதலின் அவசரம் புகைப்படங்களில் ஒளிந்து கொள்ளவும் முடியாமல் ஏமாற்றப்படுவதற்கும் வஞ்சகம் தீர்க்கவும் பயன்படுவதைப் பார்க்கையில் சுயமிகளை எடுப்பதன் சூழ்நிலையை இளையோர் எண்ண உடல் வேண்டும் என்பதை உளமார்ந்த காதலின் உன்னதத்தின் வழியே சிந்திக்க வைக்கிறது இக்கவிதை.

"சங்கம் வளர்த்தெடுத்த
அமுதத் தமிழாள் நான்
செங்கமழ் அங்ககத்தில்
உன் செல்லத் தீண்டலினால்
என் மென் மெளனம் உடையும் பொழுது முதலில்
நம் பரிசம் பதிவாகட்டும்
பிறகு என்னிதழ் அவிழ்கையில்
சிந்தும் மணம்
நிரம்ப நெகிழ்கையில்
என் விடலை வெட்கத்தை
வேண்டும் மட்டும்
தற்படம் எடு
தமிழ் பேசும் காற்றே."

மற்றவை நேரில் கவிதைத் தொகுப்பின் மூலம் தனது கருத்துகளையும் உலகத்தின் மீதான தனது பார்வையையும் நம்முடன் நேரில் பேசிச் செல்லும் கவிஞரின் வார்த்தைகளுக்கு நிச்சயம் உலகம் மதிப்பளிக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை

திரு இளையவணீ சிவா, நூலாசிரியர்

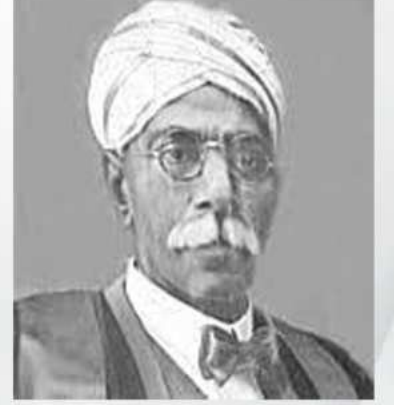
அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

கட்டுரை

வட ஆற்காடு மாவட்டம் காவேரிப்பாக்கம் என்ற ஊரில், 1876-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 20-ஆம் தேதி, ராமசாமி முதலியார்-அகிலாண்டவல்லி தம்பதிக்கு மகனாகப் பிறந்தார்.

தந்தை ராமசாமி முதலியார் காவேரிப்பாக்கத்தில் நடத்தி வந்த திண்ணைப் பள்ளிக்கூடத்தில் நமச்சுவாயர் தம் இளமைக்கால கல்வியைக் கற்றார். நல்வழி, நன்னெறி, நீதிநெறி விளக்கம், விவேக சிந்தாமணி முதலிய நூல்களைக் கற்றுத் தேர்ந்த இவர், தமது பதினாறாவது வயதில், காவேரிப்பாக்கத்தை விட்டு நீங்கி, சென்னை தண்டையார்பேட்டையில் தங்கி, அங்கிருந்த ஒரு தொடக்கப்பள்ளியில் ஆசிரியராகப் பணியேற்றார்.

நமச்சுவாயர் திருத்தணிகை முருகன் பக்தர். மாதந்தோறும் கிருத்திகையன்று திருத்தணிகை சென்று தணிகைவேலனை வழிபடும் வழக்கம் கொண்டவர். வாழ்க்கையில் முன்னேறத்துடித்த நமச்சுவாயர், தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களைக் கற்க விரும்பினார். தொண்டை மண்டல துளுவ வேளாளர் பள்ளியில் தமிழ்ப் புலவராகப் பணியாற்றி வந்த மகாவித்துவான் மயிலை சண்முகம் பிள்ளையை அணுகி, தமது விருப்பத்தைக் கூற, அவரும் நமச்சுவாயரைத் தமது மாணாக்கராக ஏற்றுக்கொண்டார்.

பன்னிரண்டு ஆண்டுகள், தண்டையார்பேட்டையிலிருந்து மயிலாப்பூருக்கு ஞாயிறுதோறும் நடந்தே சென்று பாடம் கேட்டுவந்தார் நமச்சுவாயர். மகப்பேறு இல்லாத மகாவித்துவான், நமச்சுவாயரைத் தமது மகனாகவே கருதி தமிழ் இலக்கண, இலக்கியங்களைக் கற்றுத்தந்தார். நமச்சுவாயரும் ஆசிரியரின் மனம் கோணாது ஒழுகி அனைத்தையும் கற்றுத்தேர்ந்தார். தமிழாசிரியராகப் பணியாற்ற விரும்பிய நமச்சுவாயருக்குத் தொடக்க காலத்தில் அப்பணி எளிதில் கிட்டவில்லை.

1895-இல் சென்னை உயர் நீதிமன்றத்தில் ஒரு சிறிய வேலையில் சேர்ந்தார். ஓராண்டுக்குப் பிறகு அதிலிருந்து நீங்கி, சென்னை செயிண்ட் சேவியர் உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியர் பணியில் சேர்ந்தார்.

திரு அ.வில்சன், இதுவாசிரியர்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

கட்டுரை

பின்னர், ராயபுரத்தில் இருந்த "நார்த்விக்' மகளிர் பாடசாலையிலும் அதன்பிறகு "சிங்கிலர்' கல்லூரியிலும் தமிழ்ப் பணியாற்றினார். 1902 முதல் 1914 வரை சென்னை வேப்பேரியில் இருந்த எஸ்.பி.ஜி. உயர்நிலைப் பள்ளியில் (தற்போது செயிண்ட் பால்ஸ் பள்ளி) தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்தார்.

1914-ஆம் ஆண்டில் பெண்களுக்கென அரசினரால் தொடங்கப்பட்ட ராணிமேரி கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக ஆண்கள் எவரும் பணியாற்ற முன்வராத நிலையில், துணிவோடு அப்பணியை ஏற்றுச் சிறப்பித்தார் நமச்சீவாயர். இறுதியாக, ராஜதானிக் கல்லூரி (மாநிலக் கல்லூரி) யில் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பணி இவரைத்தேடி வந்தது.

1917-ஆம் ஆண்டில் அப்போதிருந்த தமிழ்க் கழகத்தின், தலைமைத் தேர்வாளராக நமச்சீவாயரை அன்றைய ஆங்கிலேய அரசு நியமித்தது. 1918-ஆம் ஆண்டில் தமிழ்க்கல்வி அரசாங்க சங்கத்தில் உறுப்பினர் பதவியை ஏற்றார். 1920-இல் இச்சங்கத்தின் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1934 வரை இப்பதவியில் தொடர்ந்தார்.

தமிழ் மொழியில் இலக்கண, இலக்கியங்களைக் கற்றவர்களுக்கும் "வித்துவான்' பட்டம் அளிக்க அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்தார். அரசும் இவர் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டது. தமிழ் மட்டுமே படித்தவர்களும் வித்துவான் பட்டம் பெற வழிவகுத்த பெருமை கா.நமச்சீவாயரையே சாரும்.

1905 வரை மாணாக்கர் தமிழ்ப் பாடங்களைப் படிக்க ஆங்கில அறிஞர்கள் எழுதிய பாடநூல்களையே படிக்க வேண்டிய கட்டாயம் இருந்தது. அக்குறையைப் போக்க நமச்சீவாயர் தமிழ்ப்பாட நூல்களை எழுதத் தொடங்கினார். எஸ்.எஸ்.எல்.சி, இன்டர் மீடியட், பி.ஏ., ஆகிய வகுப்புகளில் இவரது பாட நூல்களே இடம்பெற்றன.

தைத் திங்கள் முதல்நாளைத் தமிழ்த் திருநாளாகக் கொண்டாட வழி செய்தார். திருவள்ளுவருக்கு முன் - திருவள்ளுவருக்குப் பின் என தமிழகத்துக்கு ஒரு சகாப்தகால அளவு கிடைக்க வழிவகுத்தவரும் இவரே. இதற்கு உற்ற துணையாக உ.வே.சாமிநாதய்யரும், மறைமலை அடிகளாரும் இருந்தனர். நமச்சீவாயரது தமிழ்ப்பணி அனைத்துக்கும் பனகல் அரசர், தமிழவேள் சர் பி.டி.இராஜன், டாக்டர் ஏ.எல்.முதலியார், ராஜாசர் அண்ணாமலை செட்டியார் ஆகியோர் பெரும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர்.

திரு அ.வில்சன், இதுவாசிரியர்

அகர முதல லீலக்கியப் பேரவை

கட்டுரை

நாடக நூல்கள்

பிருதிவிராசன், கீசகன், தேசிங்குராசன், சனகன் என்ற தலைப்புகளில் நாடக நூல்களையும் இவர் எழுதியுள்ளார். மேலும் நாடகமஞ்சரி என்ற பெயரில் பத்து நாடகங்கள் இவரால் எழுதப்பட்டு, மேடைகளில் அரங்கேறின.

உரைகள்

சிறந்த குழந்தைக் கவிஞராகவும் திகழ்ந்த நமச்சீவாயர், ஆத்திசூடி, வாக்குண்டாம், நல்வழி முதலான நீதி நூல்களுக்கும் உரை எழுதியுள்ளார். "நன்னூல் காண்டிகை' என்னும் இலக்கண நூலுக்கும் உரை கண்டார். "தமிழ்க்கடல்' என்ற பெயரில் அச்சகம் ஒன்றை நிறுவி, தணிகை புராணம், தஞ்சைவாணன் கோவை, இறையனார் களவியல், கல்லாடம் முதலான நூல்களைப் பதிப்பித்தார்.

இதழாசிரியர்

"நல்லாசிரியன்' என்ற பெயரில் செய்தித்தாள் ஒன்றை, பதினைந்து ஆண்டுகள் தொடர்ந்து நடத்தினார். "ஜனவிநோதினி' என்ற மாத இதழில் சிறந்த கட்டுரைகளையும் எழுதிவந்தார் நமச்சீவாயர்.

இயற்றிய நூல்கள் சில

⑥ கீசகன் - நாடகம்	⑥ பிருதிவிராஜன் - நாடகம்
⑥ தேசிங்குராஜன்	⑥ ஜனகன்
⑥ உரையெழுதிப் பதிப்பித்த நூல்கள்	⑥ ஆத்திசூடி
⑥ வாக்குண்டாம்	⑥ நல்வழி
⑥ தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்	⑥ இளம்பூரணம்
⑥ தணிகைப் புராணம்	⑥ தஞ்சைவாணன் கோவை
⑥ இறையனார் களவியல்	

தமிழுக்கும் தமிழர்களுக்கும் எல்லையில்லா தொண்டாற்றிய இவ்வள்ளல், 1936-ஆம் ஆண்டு மார்ச் 13-ஆம் தேதி இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

திரு அ.வில்சன், இதழாசிரியர்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

அனுபவம்

மெதுவாகதான்

வாழ்க்கையை

கந்நுக் கொடுக்கும்

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

அகமும் தரிமே

முகமும் தரிமே

"தனித்தியங்கும் தன்மை தம்முடிக் குண்டு
தரிமே ஞானத்தில் தாய்மொழி பண்டு
கனிச்சாறு டோம்பல நூலெலாம் கண்டு
காத்ததும் அளித்ததும் தம்முடையதொண்டு"

ஜெனல் அமைச்சர் அலோட்சினி,

அகர முதல செய்திக்குழு

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை

அகர முதல கல்விக்குழு

சிவம் அறக்கட்டளை

தொடர்புக்கு :

9597887847

8870884969

அகர முதல இலக்கியப் பேரவை